

31991R3922

L 373/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

31.12.1991.

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3922/91**od 16. prosinca 1991.****o usklađivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području civilnog zrakoplovstva**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

zahtjeva Zajedničkih zrakoplovnih vlasti (JAR) u svim područjima koja se odnose na sigurnost zrakoplova i njihovih letova;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

budući da bi se na temelju zajedničke prometne politike tehnički zahtjevi i upravni postupci koji se odnose na sigurnost zrakoplova i njihovih letova trebali uskladiti na temelju zahtjeva Zajedničkih zrakoplovnih vlasti (JAR);

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da bi pristupanje svih država članica Zajedničkim zrakoplovnim vlastima i sudjelovanje Komisije u njihovim postupcima olakšalo takvo usklađivanje;

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da bi, kako je predviđeno u članku 8.a Ugovora, trebalo donijeti mjere kako bi se u razdoblju do 31. prosinca 1992. postupno uspostavilo unutarnje tržište; budući da će unutarnje tržište obuhvaćati područje bez unutarnjih granica u kojemu je osigurano slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala;

budući da bi države članice, radi postizanja ciljeva Zajednice u vezi sa slobodom kretanja osoba i proizvoda kao i zajedničke prometne politike, trebale odobriti certifikaciju proizvoda, tijela i osoba zaduženih za dizajn, proizvodnju, održavanje i uporabu proizvoda, bez dodatnog tehničkog rada ili ocjenjivanja, ako su proizvođači, organizacije ili osobe bili certificirani u skladu sa zajedničkim tehničkim zahtjevima i upravnim postupcima;

budući da bi trebalo održavati visoki stupanj opće sigurnosti u civilnom zrakoplovstvu u Europi te postojeće tehničke zahtjeve i upravne postupke u državama članicama trebalo podići na najviši standard kakav je trenutačno dostignut u Zajednici;

budući da se mogu pojaviti sigurnosni problemi te u tom slučaju države članice moraju hitno poduzeti sve odgovarajuće mjere; budući da takve mjere moraju biti opravdane i budući da je, u slučaju kada zajednički tehnički zahtjevi i upravni postupci imaju nedostatke, Komisija mora izvršavajući svoje provedbene ovlati donijeti potrebne izmjene;

budući da je sigurnost čimbenik od ključne važnosti u zračnom prijevozu Zajednice; budući da bi trebalo u obzir uzeti Konvenciju o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu, potpisanu 7. prosinca 1944. u Čikagu, koja predviđa provedbu mjera potrebnih radi osiguranja sigurnog leta zrakoplovom;

budući da je poželjno da je financiranje država članica, namijenjeno istraživanju radi poboljšanja sigurnosti u zračnom prometu, usklađeno kako bi se osiguralo optimalno korištenje financijskih sredstava i omogućilo postizanje najveće moguće koristi;

budući da bi trenutačna ograničenja prijenosa zrakoplova i zrakoplovnih proizvoda te određenih usluga u području zrakoplovstva između država članica narušila odnose na unutarnjem tržištu;

budući da su Zajedničke zrakoplovne vlasti (JAA), koje je pridruženo tijelo Europske konferencije civilnog zrakoplovstva (ECAC), dogovorile uvjete suradnje na razvoju i provedbi

budući da je primjereno ovlastiti Komisiju, potpomognutu odborom stručnjaka koje imenuju države članice, da donese izmjene zajedničkih tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka usvojenih od strane Vijeća koje su izradile Zajedničke zrakoplovne vlasti,

⁽¹⁾ SL C 270, 26.10.1990., str. 3.⁽²⁾ SL C 267, 14.10.1991., str. 154.⁽³⁾ SL C 159, 17.6.1991., str. 28.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje na usklađivanje tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području sigurnosti civilnog zrakoplovstva, kao što su navedeni u Prilogu II., te posebno u vezi s:

— dizajnom, proizvodnjom, uporabom i održavanjem zrakoplova,

— osobama i organizacijama koje sudjeluju u tim zadacima.

2. Usklađeni tehnički zahtjevi i upravni postupci iz stavka 1. primjenjuju se na sve zrakoplove koje koriste zračni prijevoznici, iz članka 2. točke (a), bez obzira na to jesu li registrirani u državi članici ili u trećoj zemlji.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

(a) „operator” znači fizička osoba s boravištem u državi članici ili pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici koja koristi jedan ili više zrakoplova sukladno propisima koji se primjenjuju u toj državi članici ili zračnog prijevoznika Zajednice kao što je određeno u zakonodavstvu Zajednice;

(b) „proizvod” znači civilni zrakoplov, motor, propeler ili uređaj;

(c) „uređaj” znači svaki instrument, oprema, mehanizam, aparat ili dodatak koji se koristi ili je namijenjen korištenju za rad zrakoplova tijekom leta, bez obzira na to je li ugrađen u, namijenjen ugradnji u ili pričvršćen na civilni zrakoplov, no koji ne predstavlja dio strukture zrakoplova, motora ili propelera;

(d) „sastavni dio” znači materijal, dio ili podsklop na koje se točke (b) ili (c) ne odnose i koji se koriste na civilnim zrakoplovima, motorima, propelerima ili uređajima;

(e) „certificiranje” (proizvoda, usluge, organizacije ili osobe) znači svaki oblik pravnog priznanja da taj proizvod, usluga, organizacija ili osoba ispunjavaju odgovarajuće zahtjeve. Takvo certificiranje obuhvaća dva postupka:

i. postupak provjere da proizvod, usluga, organizacija ili osoba ispunjavaju u tehničkom smislu primjenjive zahtjeve; ovaj se postupak naziva „utvrđivanje tehničkih činjenica”;

ii. postupak službenog priznavanja sukladnosti s primjenjivim zahtjevima izdavanjem certifikata, licencija,

odobrenja ili druge isprave na način propisan nacionalnim zakonima i postupcima; ovaj se postupak naziva „utvrđivanje pravnih činjenica”;

(f) „održavanje zrakoplova” znači svi inspekcijski nadzori, servisiranje, izmjene i popravci tijekom životnog vijeka zrakoplova kako bi se osiguralo da zrakoplov ostane sukladan certifikaciji tipa i omogućila visoka razina sigurnosti u svim okolnostima; to posebno uključuje izmjene koje su odredila tijela koja su stranke dogovora, navedene u točki (h), sukladno konceptima kontrole plovidbenosti;

(g) „nacionalna inačica” znači nacionalni zahtjev ili propis koji država odredi pored ili umjesto Zajedničkih zrakoplovnih vlasti;

(h) „dogovori” znači dogovori sklopljeni pod pokroviteljstvom Europske konferencije civilnog zrakoplovstva (ECAC) s ciljem suradnje na razvoju i provedbi zajedničkih zahtjeva u svim područjima u vezi sa sigurnošću zrakoplova i njihovog leta. Ti su dogovori posebno navedeni u Prilogu I.

Članak 3.

Ne dovodeći u pitanje članak 11., zajedničke tehničke zahtjeve i upravne postupke koji se u Zajednici primjenjuju na područja navedena u Prilogu II. čine odgovarajući zajednički zrakoplovni propisi iz tog Priloga i koji su na snazi dana 1. siječnja 1992.

Članak 4.

1. Za područja koja nisu navedena u Prilogu II., Vijeće donosi zajedničke tehničke zahtjeve i upravne postupke na temelju članka 84. stavka 2. Ugovora. Komisija, kada je to primjereno i što je prije moguće, predlaže odgovarajuće prijedloge iz tih područja.

2. Do usvajanja prijedloga iz stavka 1., države članice mogu primjenjivati odgovarajuće odredbe svojih postojećih nacionalnih propisa.

Članak 5.

Države članice vode računa da njihova tijela nadležna za civilno zrakoplovstvo ispunjavaju uvjete za članstvo u Zajedničkim zrakoplovnim vlastima (JAA), kao što je utvrđeno u dogovorima i takve dogovore bezuvjetno potpisuju prije 1. siječnja 1992.

Članak 6.

1. Države članice, ne namećući dodatne tehničke zahtjeve te ne provodeći novu procjenu, priznaju proizvode koji su dizajnirani, proizvedeni, korišteni i održavani sukladno zajedničkim

tehničkim zahtjevima i upravnim postupcima kada je takve proizvode certificirala druga država članica. Kada je izvorno priznanje dano za određenu svrhu, tj. svrhe, svako naknadno priznanje također se daje za istu svrhu, tj. svrhe.

2. Postojeće proizvode i iz njih izvedene inačice, koji nisu certificirani u skladu sa zajedničkim tehničkim zahtjevima i upravnim postupcima, država članica smije na temelju svojih postojećih nacionalnih propisa odobriti do trenutka donošenja zajedničkih tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka koji se na te proizvode primjenjuju na temelju ove Uredbe.

Članak 7.

Države članice priznaju certifikaciju koju je na temelju ove Uredbe izdala druga država članica ili tijelo u njezino ime tijelima ili osobama pod njezinom nadležnošću i u njezinoj ovlasti koja su zadužena za dizajn, proizvodnju i održavanje proizvoda te uporabu znakoplova.

Članak 8.

1. Niti jedna od gore navedenih odredaba ne sprečava državu članicu da odmah reagira na sigurnosni problem koji je nastao zbog nesreće, nezgode ili iskustva tijekom uporabe i koji se odnosi bilo na proizvod koji je dizajniran, proizveden, korišten ili održavan u skladu s ovom Uredbom bilo na osobu, postupak ili tijelo koje sudjeluje u takvim zadaćama. Ako sigurnosni problem proizlazi iz:

— neodgovarajuće razine sigurnosti u odnosu na primjenu zajedničkih tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka, ili

— nedostataka u zajedničkim tehničkim zahtjevima i upravnim postupcima,

država članica obavješćuje Komisiju i ostale države članice o poduzetim mjerama i njihovim razlozima.

2. Komisija se u slučajevima iz stavka 1. prvom prilikom savjetuje s državama članicama. Ako se utvrdi neodgovarajuća razina sigurnosti ili nedostatak u zajedničkim tehničkim zahtjevima i upravnim postupcima, Komisija predlaže odgovarajuće prijedloge u skladu s postupcima utvrđenima u članku 4. i/ili članku 11.

Članak 9.

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere za usklađivanje svojih istraživačkih programa radi poboljšanja sigurnosti civilnih znakoplova i njihovog leta te o njima obavješćuju Komisiju.

Nakon savjetovanja s državama članicama, Komisija može poduzeti bilo koju odgovarajuću inicijativu radi promicanja takvih nacionalnih istraživačkih programa.

Članak 10.

Države članice obavješćuju Komisiju o:

(a) svakom novom ili izmijenjenom zahtjevu ili postupku koji je bio osmišljen ili donesen u skladu s postupcima predviđenima u dogovorima; i

(b) svakoj izmjeni dogovora; i

(c) ishodima savjetovanja s industrijom i ostalim zainteresiranim tijelima.

Članak 11.

1. Komisija sukladno postupku utvrđenom u članku 12. donosi zbog znanstvenog i tehničkog napretka nužne izmjene zajedničkih tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka koji su navedeni u Prilogu II. ili koje je donijelo Vijeće u skladu s člankom 4.

2. Kada izmjene spomenute u stavku 1. sadrže nacionalnu inačicu za državu članicu, Komisija, sukladno postupku utvrđenom u članku 12., odlučuje hoće li ili ne tu inačicu unijeti u zajedničke tehničke zahtjeve i upravne postupke.

Članak 12.

1. U primjeni članaka 8., 9. i 11. Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica kojim predsjedava predstavnik Komisije.

2. Predstavnik Komisije podnosi odboru nacrt mjera koje treba poduzeti. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku koji može odrediti predsjedavajući ovisno o hitnosti stvari.

Za mjere koje mora donijeti Vijeće na prijedlog Komisije, mišljenje daje većina kao što je predviđeno u članku 148. stavku 2. Ugovora. Glasovi predstavnika država članica u odboru ponderiraju se na način utvrđen u prethodno spomenutom članku. Predsjedavajući ne glasuje.

3. (a) Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem odbora.

(b) Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem odbora, ili ako mišljenje nije dano, Komisija Vijeću

odmah podnosi prijedlog o mjerama koje je potrebno poduzeti. Vijeće usvaja prijedlog kvalificiranom većinom.

- (c) Ako Vijeće nakon isteka tri mjeseca od trenutka kada mu je prijedlog bio podnesen ne usvoji prijedlog, predložene mjere donosi Komisija osim ako se Vijeće običnom većinom izjasnilo protiv donošenja navedenih mjera.

Članak 13.

1. Države članice si međusobno pružaju pomoć prilikom primjene ove Uredbe i prilikom praćenja njezine provedbe.

2. U okviru uzajamne pomoći iz stavka 1., nadležna tijela država članica redovito razmjenjuju sve dostupne informacije o:

- kršenju ove Uredbe koje su počinili nerezidenti i sankcijama koje su im određene za te povrede,
- sankcijama koje država članica određuje svojim rezidentima za takva kršenja počinjena u drugim državama članicama.

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1992.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
H. MAIJ-WEGGEN

PRILOG I.

Dogovori iz članka 2. stavka 1. točke (h)

„Dogovori o razradi, prihvaćanju i provedbi zahtjeva Zajedničkih zrakoplovnih vlasti (JAR)”, sklopljeni na Cipru 11. rujna 1990.

PRILOG II.

Popisi oznaka na snazi koji sadrže zajedničke tehničke zahtjeve i upravne postupke navedene u članku 3.1. *Općenito i postupci*

JAR 1 Definicije i kratice

2. *Certifikacija tipa proizvoda i njihovih dijelova*

JAR 22 Jedrilice i motorne jedrilice

JAR 25 Veliki zrakoplovi

JAR AWO Operacije u svim vremenskim uvjetima

JAR E Motori

JAR P Propeleri

JAR APU Pomoćni agregati

JAR TSO Propisi o tehničkim normama

JAR VLA Vrlo laki zrakoplovi

JAR 145 Ovlaštene organizacije za održavanje
